

शङ्खमुख पुं स्त्री० शङ्ख इव मुखमस्य । कुम्भीरे हेमच० ।
स्त्रियां ङीप् । [चका] लुपभेदे शब्दच० ।

शङ्खिका स्त्री शङ्खसदाकारं पुष्पमस्यस्याः ठन् । (चोरका-

शङ्खिन् पुं शङ्ख + शङ्ख्यर्थे इनि । श्विष्णो, शसुह्रे च मेदि० ।

शङ्खिनी स्त्री शङ्खसदाकारं पुष्पमस्यस्याः इनि । चोर-

पुष्पग्राम्, अमरः । श्वेतपद्मागे श्विष्णुः । श्वेतवुङ्गायां

श्वेतचक्रायां, श्वेतवक्रायां, राजनि० । ङस्त्री-

भेदे, दचपदेवताभेदे, (शाकचिन्नी) शङ्खवत्यां

स्त्रियाञ्च । स्त्रीभेदलक्षणं रतिमञ्जय्यां चक्रं यथा

“दीर्घां सुदीर्घनयना वरसुन्दरी या कामोपभोगरसिका

गुणशीलशुक्ला । रेखात्रयेण च विभूषितकण्ठदेशा सम्भो-

गकेलिरसिका किल शङ्खिनी सा” । “शशके पद्मिनी

तृष्टा चित्रिणी रमते ऋगे । तृष्टमे शङ्खिनी तृष्टा

हस्तिनी रमते ह्ये” । “पद्मिनी पद्मगन्धा च मीनगन्धा

च चित्रिणी । शङ्खिनी चारगन्धा स्यात् सदगन्धा च

हस्तिनी” । [राजनि० ।

शङ्खिनीफलं पुं शङ्खिन्या इव फलमस्य । शिरीषवृक्षे

शङ्खिनीवासं पुं इत० । शाखोटकवृक्षे शब्दच० ।

शच गतौ स्वा० आत्म० सक० सेट् इदित् । शचते, अशचिष्ट ।

शच वाचि स्वा० आत्म० सक० सेट् । शचते अशचिष्ट ।

शचि(ची) स्त्री शच-इन् वा ङीप् । इन्द्रपत्न्याम् अमरः ।

शकर्यान्तरे मेदि० ।

शचीपति पुं इत० इन्द्रे अमरः । शचीमन्त्रादेशोऽप्यत्र ।

शट(ठ) स्त्राघायां चु० स्वा० सक० सेट् । शट(ठ)यते अघी-

शट(ठ)त । [शटति । अशटोत् अशटोत् ।

शट शब्दे अक० रोगजनने गतौ भेदे च सक० पर० स्वा०

शट पुं शटति इजति दत्तं शट-अच् । शक्ये सि० कौ० ।

शसिंहकेसरे शजटायाञ्च स्त्री अमरः टाप् ।

शटि(टी) स्त्री शट-इन् वा ङीप् । (वन आदा) स्नाना-

ख्याते शोषभेदे

“शटी पलाशी शङ्खिन्या सुव्रता गन्धमूत्रिका । गन्धा-

रिका गन्धधूर्वधूः पृथुपलाशिका । भवेद्गन्धपलाशी

तृ कषाया प्याहिष्णी लघुः । तिक्ता तीक्ष्णा च कटु-

काऽनुष्णाऽसमलनाशिली । शोषकासप्रणश्यासगूलाघ्नान

पचापघ्ना भावप्र० ।

शट्टकी न० शट-क्लिप् टक-अच् कर्मधा० । इतल्लभिमिश्रित-

शालिचूर्णे” । “शालिचूर्णं हतं तोयं मिश्रितं शट्टकं

वदेत्” भावप्र० ।

शठ वधे सक० कौतुके लेशे च अक० स्वा० पर० सेट् । शठति
अशठोत् अशठोत् ।

शठ आलस्ये चु० पर० अक० सेट् । शठयति ते अशीशठत् त ।

शठ दुष्टवचने अट् चु० उभ० सक० सेट् । शठयति ते अशशठत् त

शठ न० शठ-अच् । शतगरे शकुन्तुमे श्लोके च राजनि० ।

शकुन्तुरे शमध्यस्थपुरुषे च पुं । “प्रियं वक्ति पुरो-

ऽन्यत्र विप्रियं कुरुते श्चशम् । व्यक्तापराधचेष्टश्च शठो-

ऽयं कथितो बुधैः” विष्णुपुं उक्ते शकुन्ते लि० मेदि०

७ नायकभेदे पुं तल्लक्षणं यथा

“शठाऽयमेकत्र बह्वभावे यः । दर्शितवहिरहुरागो विप्रि-

यमन्यत्र गूढमाचरति” सां० द० ।

शठता स्त्री शठस्य भावः तल् । शार्थे वञ्चनायाञ्च । [राजनि०

शठस्वा स्त्री शठ-अच् अलि-अच् कर्म० शक० अन्वष्टायाम्

शङ्ख संघाते रोगे च अक० स्वा० पर० सेट् इदित् । शण्डति

अशण्डिष्ट । [शशाण्ये शेषतः ।

शण दाने स्वा० पर० सक० सेट् । शणति अशाणोत् अशणोत्

शण पुं शण-अच् । स्नानाख्याते लुपभेदे हेमच० ।

शणघण्टिका स्त्री शणः घण्टे व तत्तुल्यरवफलकत्वात् इवार्थे

कन् । घण्टारवतुल्यफलकायाम् शणघण्ट्यां राजनि० ।

शणपर्णी स्त्री शणस्यैव पख्यान्वस्याः ङीप् । असनघण्ट्याम्

राजनि० । [शणे स्त्रार्थे क । तत्रैव ।

शणपुष्पी स्त्री शणस्यैव पुष्पमस्याः ङीप् । (भक्तभक्तने) वन-

शणसूत्र न० शणाज्जातं सूत्रम् । शणजाते जाले अमरः ।

शणालुकं पुं शण इवालुकः । आरेवतवृक्षे (शोणालु) शब्दर०

शणिका स्त्री शणस्तत्पुष्पमस्यस्याः ठन् । शणपुष्पां राजनि०

शण्ड न० शण्डि-अच् । शण्डादिसमूहे शब्दर० । २ नपुंसके

शृङ्गे च द्विरूपकोः । [तस्यापत्यं गमां चञ्ज शण्डिल्य ।

शण्डिल्य पुं शण्डि-इत् । शण्डिल्यस्य पितरि सुनिभेदे

शण्ड न० शण-ट तस्य नेप्थम् । श्वन्तःपुररक्षके कालिम-

लीवे श्लीवमाले भरतः । शृङ्गे मेदि० श्वन्त्यपुरुषे

जटा० पूषन्तसे धनङ्गयः ।

शत न० एक० व० शो-इत् । शतनामख्यातसंख्यायाम्

शतसंख्यायां शतसंख्याते च । स्त्रार्थे क । तत्रैव न०

शतवाचशब्दाश्च धात्वाद्वाः शतभिषा ताराश्च पुरु-

षायुषम् श रावणाङ्गुलिः श यद्वादत्तं इन्द्रयज्ञः श अश्वियो-

जनम् श कविकल्पलता । [अवयवे कन् । शतसंख्यायां न०

शतकं लि० शतं परिमाणमस्य लन् । शतसंख्यायुक्ते ।

शतकुम्भ पुं शत कुम्भायत् । स्वर्णखनिपर्वतभेदे भरतः ।